

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:26	4:45	
6:26	4:36	בית שמש
6:26	4:52	בני ברק
6:25	4:45	חיפה
6:23	4:42	טבריה
6:23	4:29	יבנאל
6:25	4:37	ירושלים
6:26	4:43	מודיעין עילית
6:22	4:39	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 77 (686)

פרשת בא, ג' שבט, שנת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: שופטים ט"ו-ט"ז | בבלי: סנהדרין מ"ו | ירושלמי: מגילה ט"ו | תוספתא: שבת י"ד | רמב"ם: שאר אבות הטומאה ב'

מוהרא"ש מספר

כבש את העולם

יש פתגם שרגיל בפי בני-אדם לומר: "האדם הזה כבש את העולם", ובפרט כשיש איזה איש מפרסם בעולם, ויש הרבה אנשים תחתיו, והוא שולט עליהם, אז רגילים לומר את הבטוי הזה.

אבל זה בטוי לא נכון, אדם לא יכול לכבוש את העולם. זה עובד הפוך, העולם הזה כובש את האדם, עוד לפני שיש לאדם סכוי לכבוש את העולם. האדם יכול לדמין לעצמו שהוא הולך לכבוש את העולם, אבל בסוף מה נשאר מן האדם? העולם הזה כובש אותו ונשאר ממנו רק רגב אדמה.

פעם אחת דבר הרב הקדוש בעל ה"צמח צדק" זי"ע מענין זה, והביא על כך דגמא: רואים שוחט המוליד שור לשחיטה, ובדרך כלל שור מתפרע, ועל-כן מוליכין אותו עם שרשרת ברזל או עם חבל חזק, והרבה פעמים השור מתחיל לרוץ, וגורר אחריו את השוחט, ולפעמים להפך, השור אינו רוצה לילך לשחיטה, והשוחט צריך לגרר אותו, הינו פעם השור רץ לפני השוחט וגורר את השוחט... <<<<

מילה של התחזקות

התקונו שובב"ם שלנו הוא לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפלל במנין את שלוש התפלות, זה התקונו שובב"ם שלנו, כל שבן כשאפשר לטובל זה התקונו שובב"ם שלנו.

פעם היו את העבודות של לשבר קרח - בדי לטובל: היום יש גם את העבודה הקשה הזו, היום הקרח נמצא בלב, במח: האדם קר, עצל, הוא יושב בנות, ובשהולכים למקוה, למקוה חם, אפילו בשלהב והמח קרים בקרח, שובברים את הקרח - זה התקונו שובב"ם שלנו.

בשעת התפילה תתבסס עם הטלית ותתאר לעצמך שאתה בשדה ריק, ביער, הרחק מאנשים, יש לך רק את השם יתברך, ותשיח את לבך אל השם יתברך. תבקש ממנו על כל מה שעובר עליך, תספר הכל להשם יתברך, אל תסתיר ממנו כלום, תתחנן אל השם יתברך שיקרב אותך אליו.

(עצתו אמונה בא תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך. הצדיק הקדוש החתם סופר זכותו יגן עלינו שואל (תורת משה, פרשת בא), מדוע הקדוש ברוך הוא היה צריך להביא במפת חושך כזה מכה מפלאה שלמצרים? והיה חשך ובאותו הזמן היה אור ליהודים, כפי שרש"י מביא (שמות י, כב) את שני הטעמים מדוע השם יתברך הביא את מכת חשך, כדי שהמצרים לא יראו איך שרשעי ישראל מתים, וכדי שבני ישראל יוכלו לחטט בנכסי המצריים, הרי במקום זה השם יתברך יכול לגרם שהמצריים יתעוררו, ולא שיהיה להם חשך.

מסביר החתם סופר, כשאדם הוא עור לא עלינו עובר כוח העינים לחושים האחרים שלו, מצד אחד הוא לא רואה באמת, אבל מצד שני הוא מרויח שהחושים האחרים מתחדים הרבה יותר משאר אנשים, כל זה רק כשאדם עור, אבל כשאדם יכול לראות אלא הוא יושב בבית חשוך, אז לא מתחדדים החושים האחרים. לכן השם יתברך עשה שיהיה חשך למצרים, כדי שהם לא יוכלו לראות, וגם לא ירויחו מכך כלום.

על פי זה הוא מסביר מה שחכמינו הקדושים אומרים (ביצה לב): "כל המצפה על שלחן אחרים עולם חשך בעדו", מי שצריך להזדקק לאנשים אחרים העולם חשוך בשבילו, לא כתוב שהוא כמו עור, אלא 'העולם חשוך בעדו', כי יכול להראות לעני שהוא מרויח מזה שהוא תלוי באחרים, כי הוא לא צריך להתעסק עם שום דבר, הוא יכול לשבת רגוע להתפלל וללמד, וכשהוא צריך משהו הוא דופק בפתחי הבתים ודואגים לו לכל צרכיו, לכן אומרים לנו חכמינו הקדושים שזה לא כך, זה כמו 'עולם חשך', שאז אין שום רוח מזה, אז לא מתחדדים החושים האחרים, כמו כן העני אין לו שום רוח מזה.

חשבת, שזה בדיוק הענין של חתן, כלם מתפללים "מדוע צריך לשמח חתן?" אלא החתן היה עד היום מצפה על שלחן אחרים, דאגו לכל צרכיו, ארוחות בקר וערב, והוא יכל ללמד ללא הפרעה, הוא ישב עם החמש והמשניות שלו, והוא למד את שעוריו, הוא יכול לחשב: "למה זה חסר? למה אני צריך להתחתן?" מגיעים לשמח את החתן ואומרים לו: זה נכון שמעכשו והלאה אתה אמור להתחיל לדאג וכו' אבל בחור הוא 'עולם חשך בעדו', באמת נראה שבתור בחור אפשר ללמד ולהתפלל יותר טוב, לא צריך להתנגע, אבל כשמתחתנים מרויחים, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (יומא עב): איך זוכים ללמד תורה בטרה? "נושא אשה, ואחר כך לומד תורה".

(אשר היה אל יואל, בא תשפ"ב, אצל שבת שבע ברכות)

לְכָבוֹד שׁוֹבְבֵי"ם, תֵּן נְשִׁיקָה לְמִזְוָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ג' פְּרֶשֶׁת בּא, כ"ח טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... נְרוּ יֵאָרֵר
 קִבְּלָה טוֹבָה לְכָבוֹד שׁוֹבְבֵי"ם; כְּשִׁיּוּצָאִים מִהֵבֵית,
 כְּשִׁעוּבָרִים לִיד דְּלַת עִם מִזְוָה – לְתַת נְשִׁיקָה וְלוֹמַר
 כִּמְה מִלִּים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְבַקֵּשׁ שִׁיגִיעוּ בְּשָׁלוֹם,
 וְלַהוֹדוֹת כְּשִׁהֲגִיעוּ. מֵה יוֹדֵעַ אָדָם לָאֵן הוּא הוֹלֵךְ
 עֲכָשׁוּ? מֵה יִקְרָה? תְּמִיד צְרִיכִים שְׁמִירָה עֲלֵינוּהָ.

תִּסְפַּר לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל הָעֲבִירוֹת שֶׁלָּךְ, תִּתְנַוֶּה
 בְּשִׁפָּה שֶׁלָּךְ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק א', סִימָן
 ד), כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה עֲבִירוֹת - הָעֲבִירוֹת נִחְקָקוֹת
 בְּעֶצְמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִחְזָקָא לֵב, כו): "וְתִהִי עוֹנוֹתָם
 עַל עֶצְמוֹתָם", וְזֶה הוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (תְּהִלִּים לד, כב): "תִּמְוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה", הָעֲבִירוֹת שֶׁל
 הָאָדָם הוֹרְגוֹת אוֹתוֹ; הָאָדָם נֶעֱשֶׂה מְדַכָּא מְאֹד,
 בְּפֶרֶט הָעֲבִירָה שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצִלְן גּוֹרֻמַּת
 לְאָדָם לְהִיּוֹת מְדַכָּא וְשׁוֹר. רַבְּנוּ אוֹמֵר (שֵׁם, סִימָן ו):
 "וְזֶה בְּחִינַת חוֹלָאֵת שְׁקוּרִין בְּרַעֲכַנִישׁ, רַחֲמָנָא לְצִלְן,
 שְׁשׁוֹבֵר עֶצְמוֹת שֶׁל אָדָם", מִהָעֲבִירָה הַזֹּאת מְגִיעָה
 הַמַּחֲלָה שְׁנִקְרָאת 'בְּרַעֲכַנִישׁ', הָאָדָם נִשְׁבֵּר לְרִסְיָסִים,
 וְלֹא מְרַגֵּשׁ טַעַם בְּחַיִּים.

אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מִתְנַוֶּה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מְסַפֵּר
 לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ כָּל דְּבַר שֶׁהוּא עֹשֶׂה וּמִבְקֵשׁ מִהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ שִׁירְחַם עֲלָיו, אֲזִי כָּל הָעֲבִירוֹת יוֹצֵאוֹת
 מִעֶצְמוֹתָיו. לְכֵן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּסְפַּר לַהֲשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁעֲבַרְתָּ וְאִתָּה עֲדִיין עוֹבֵר, אֶל תִּתְבַּשֵׁשׁ
 מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; תִּסְפַּר, תְּשׁוּחַח עַל הַכָּל; כֵּן זֶה יֵצֵא
 מִהָעֶצְמוֹת שֶׁלָּךְ, אִתָּה תִּהְיֶה שְׂמִיחַ וּמְלֵא חַיּוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֵר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
 (עֲצִתוֹ אֲמוּנָה בֵּא תִשְׁפִּי"ה)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּפִילָּה

- מג. תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּתְפִלָּה וְדַרְךְ אֲרָץ.
- צְרִיכִין חֲזוּקָה.
- מז. אֶל תִּתְפַּלֵּל אֶלָּא בְּבֵית שֵׁישׁ בּוֹ חִלּוּנוֹת.
- מה. עַל יְדֵי צְדָקָה בְּשִׁתֵּי יָדַי תִּפְלְתוּ נִשְׁמַעַת.
- מו. בְּשַׁעַת תְּפִלָּה יִפְרֹשׁ כַּפָּיו, כְּאֵלּוֹ מִקְבֵּל אֵיזָה דְּבַר.

וּפְעַם הַשׁוֹר אֵינוֹ רוֹצֶה וְהַשׁוּחַט גּוֹרֵר אֶת הַשׁוֹר... וְאֵינִי יוֹדְעִים מִי גּוֹרֵר
 אֶת מִי, אִם הַשׁוּחַט אֶת הַשׁוֹר אוֹ הַשׁוֹר אֶת הַשׁוּחַט, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן
 כְּשִׁרְוֹאִים שֶׁהַשׁוּחַט הוֹפֵךְ אֶת הַשׁוֹר וְשָׁחֲטוּ, אֲזִי יוֹדְעִים שֶׁהַשׁוּחַט שָׁלַט
 עַל הַשׁוֹר וְהוּא זֶה שֶׁגָּרַר...

כְּמוֹ-כֵן, סִיִּם הָרַב הַקְּדוֹשׁ בְּעַל ה"צִמְח צֶדֶק" זי"ע, הָעוֹלָם הַזֶּה, אֵינִי
 יוֹדְעִים מִי מוֹשֵׁל עַל מִי, הָעוֹלָם עַל הָאָדָם אוֹ הָאָדָם עַל הָעוֹלָם, אֲבָל
 כְּשֶׁבָּא הַסּוּף שֶׁל הָאָדָם וְנִפְטַר וְנִתְכַּסֶּה בְּאֶדְמָה, וְלֹא נִשְׂאָר מִמֶּנּוּ רַק
 עֶפֶר, אֲזִי רוֹאִים שֶׁהָעוֹלָם שָׁלַט עֲלָיו וְלֹא הוּא עַל הָעוֹלָם. יְדִיעוֹת אֵלוֹ
 נִצְרָכוֹת מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם בְּגִי-אָדָם מִתְפַּעֲלִים מְאֹד מְאֹד
 שֵׁישׁ לוֹ שְׁלִיטָה עַל הָעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ פִּתְגָם שְׁגוּר בְּבִגְי-אָדָם: "הוּא מוֹשֵׁל
 עַל הָעוֹלָם", אֲבָל שׁוֹכַחִים שִׁיבּוֹא הַיּוֹם וְלֹא יִשְׂאָר מֵאֵתוֹ כְּלוּם, אֶלָּא
 יִכְנִסוּהוּ בְּתוֹךְ הָאֶדְמָה וְלֹא יִשְׂאָר מִמֶּנּוּ אֶלָּא רֶגֶב עֶפֶר וּמִצְבָּה מַעֲלָיו,
 וְאֲזִי יִרְאוּ מִי מִשָּׁל עַל מִי.

בְּכָל זֹאת יֵשׁ עֲדִיין דְּרַךְ אֵיךְ כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת הָעוֹלָם...
 הָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא "עוֹלָם", מִלְשׁוֹן "הַעֲלָמָה", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעוֹלָם כְּדִי לְשַׁחַק "מַחְבּוּאִים" עִם הָאֲנָשִׁים. כְּשִׁמְסַתְּכִלִּים עַל
 הָעוֹלָם הַגְּדוֹל רוֹאִים כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים עִם כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה מִהַפְּעֻלוֹת
 הַגְּדוֹלוֹת שֶׁלָּהֶם, שְׂאֲפֹשֶׁר לְחַשֵּׁב שֶׁהָאֲנָשִׁים בְּאֵמַת מְנַהֲלִים אֶת הָעוֹלָם.
 הָאֵמַת הִיא אֲבָל שֵׁישׁ מִיִּשְׁהוּ שְׁעוֹמֵד מְאֹחֲרֵי הָעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּרָא אֶת הָעוֹלָם וְהוּא מְנַהֵל כָּל תְּנוּעָה בְּעוֹלָם.

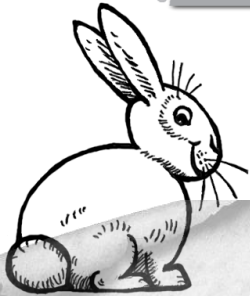
הַחֲכָמָה שֶׁל הָאָדָם הִיא כְּשֶׁהִיא יִכּוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת הָעוֹלָם, הוּא מִתְנַוֶּדֶע
 לְאֵמַת שְׂאֵינִי שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם חוּץ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבִלְתִּי אֲפִשְׁרִי
 לְזוּז בְּעוֹלָם בְּלִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶה חֲכָמָה, וְאֶחָד שִׁיכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת
 זֶה, הוּא כָּבֵשׁ אֶת ה"עוֹלָם". אִתּוֹ אֵי אֲפִשְׁרִי לְשַׁחַק מַחְבּוּאִים, הוּא יוֹדֵעַ
 אֶת הָאֵמַת שֶׁמְאֹחֲרֵי כָּל הַפְּעֻלוֹת בְּעוֹלָם נִמְצָא הַבּוֹרָא שֶׁמְנַהֵל אֶת הַכָּל
 מְאֹחֲרֵי הַקְּלָעִים.

אֵיךְ יִכּוֹל אָדָם לְהַגִּיעַ לְזֶה? רַק עַל יְדֵי הַרְבֵּה דְבוּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
 כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל דְּבַר שֶׁעוֹבֵר
 עָלָיו הוּא מְשִׁיחַ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מְבַקֵּשׁ אֶת עֲזָרְתוֹ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ קֶשֶׁה,
 וְהוּא מוֹדֶה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ טוֹב. הַדְּבוּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גּוֹרֵם
 שֶׁהָאָדָם יִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאֲזִי מִתְחִילוֹת לְהִתְגַּלּוֹת לְאָדָם הַפְּנִים
 הָאֵמַתִּיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, אֲזִי מִתְקַלְפֶּת הַשְּׂכָבָה הַחִיצוֹנִית שֶׁמְסַתֵּירָה אֶת
 עֵינָיו שֶׁל הָאָדָם, וְאֲזִי הוּא רוֹאֶה בְּמוֹ עֵינָיו מֵה מְנַח מִבְּפָנִים – רַק הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ.

הֵבֵה נִקַּח שְׁתֵּי חֲתִיכוֹת נִיר וְנִדְבִיק אוֹתָן זוֹ לְזוֹ עִם דְּבִק חֲזָק, מֵה יִקְרָה
 אֲזִי? אֶת שְׁתֵּי חֲתִיכוֹת הַנִּיר הָאֵלוֹ כְּבָר לֹא יוֹכְלוּ לְהִפְרִיד לְעוֹלָם אַחַת
 מִהַשְּׁנַיָּה. אֲפִילוֹ אִם יִקְרְעוּ אֶת זֶה בְּכַח רֵב, תְּמִיד תִּקְרַע חֲתִיכָה אַחַת
 בְּיַחַד עִם הַשְּׁנַיָּה. וְזֶה נִקְרָא לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בַּהֲשֵׁם!

הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֵּךְ קָשׁוּר לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר כָּל כֵּךְ
 הַרְבֵּה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁהוּא יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ, וְאֲזִי כְּבָר לֹא יוֹכְלוּ לְהִפְרִיד
 בִּיגִיָּהֶם, אֲפִילוֹ אִם הָאָדָם כֵּן יִקְרַע אֶת עֲצָמוֹ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּמִיד
 תִּקְרַע אִתּוֹ גַּם חֲתִיכָה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא... כְּלוּמַר אֲפִילוֹ אִם הוּא יִשְׁכַּח
 מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא יַעֲזוּב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיַעֲשֶׂה דְבָרִים שְׂאֲסוּר
 לַעֲשׂוֹתָם, הוּא תְּמִיד יִזְכֵּר מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. מִיָּדֵי פְעַם תִּכְנַס בּוֹ מַחְשְׁבָה
 שֶׁהַמְּצַב לֹא טוֹב, הַגִּיעַ הַזְּמַן לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְלְחַזֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְסוּף כָּל סוּף הוּא יִחַזֵּר לְגִמְרֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. דּוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר
 בְּתִהֲלִים (תְּהִלִּים קל"ט, ז) "פְּלִיאָה דְעַת מִמֶּנִּי נִשְׁבְּהָ לֹא אוֹכַל לָהּ" - דּוֹד
 הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּא וְלֹא מִבִּין אֵיךְ אָדָם יִכּוֹל לְבַרַח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. "אֵינִי
 אֵלֶךְ מְרוּיָחַד וְאֵינִי מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח" - לְאִיפָה בְּעוֹלָם אֲפִשְׁרִי בְּכָלֵל לְבַרַח
 מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? "אִם אֶסַּק שְׂמִים שֵׁם אִתָּה וְאֲצִיעָה שְׂאוֹל הַנֶּגֶד" -
 אִם תַּעֲרוֹף לְשָׂמִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם. אִם תִּרְדַּע עֲמוּק לְשְׂאוֹל תַּחְתִּית,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם שֵׁם. אֵינִי מְקוּם שְׂאֲפֹשֶׁר לְבַרַח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 זֶה הָעֲבוּדָה שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא מְשַׁנָּה אִיפָה הוּא נִמְצָא, לֹא
 מְשַׁנָּה אֵיךְ הוּא נִרְאֶה לֹא מְשַׁנָּה כְּמָה רַע הוּא עוֹלָל, לֹא מְשַׁנָּה כְּמָה רְחוּק
 הוּא כְּבָר נֶפֶל, הוּא תְּמִיד צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲדִיין אִתּוֹ. הוּא
 רַק צָרִיךְ לְפַתּוּחַ אֶת הַפֶּה וְלַהֲשִׁיחַ אֶת הַלֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּסְפֵּר לַהֲשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ חֲחִיִּים שָׁלוֹ נִרְאִים, כָּל הַמְּכַשׁלוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ עַד עַכְשָׁיו, מֵה
 הַמְּטוֹרָה שֶׁלוֹ בְּחַיִּים וְלֹאֵן הוּא רוֹצֶה לְהַגִּיעַ. וְאֲזִי הוּא יִרְאֶה אֵיךְ חֲחִי
 יִשְׁתַּנּוּ פִּתְאוֹם לְטוֹבָה, יִהְיוּ לוֹ חַיִּים מְאִירִים וְשְׂמִחִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיִהְיֶה
 לוֹ טוֹב בְּעוֹלָם הַבָּא.

(שיחות מוהרא"ש חלק י' ערך עולם וחלק י"ד ערך דביקות)

האם ארנבת יכול להרגיע פחדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה השם שסימתי תהילים.

אני מפתחת מאזעקות שנדלקות כאן בארץ ישראל כשמגיע טיל, הלכנו לרופא, והרופא אמר שאלף לאשה שיש לה ארנבת.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' תברך

יום ב' פרשת שמות, י"ג טבת, שנת ה'תשפ"ה

... תחי', תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

יש עצה אחת כדי לא לפחד; לשונן אמונה, לשונן השם פה, השם עושה הכל, השם שומר עלי, השם שומר על עם ישראל; כמה שיותר חוזרים על האמונה - רגועים יותר, והפחד מסתלק.

ארנבת לא תעזר, מצחיק שהרופאים לא יודעים איך להרגיע את הילדים מהאזעקות שצופרות כשעפים טילים, והם אומרים שילכו לארנבת; שטיות והבלים, תתחילו לשונן אמונה, תקשיבו לניגוני אמונה, תשירו אמונה, תשירו "השם פה, השם שם, השם נמצא בכל מקום"; זה ירגיע אתכם, זה יתן לכם עוצמה לא לפחד משום דבר בעולם.

השם יעזר שתצליחו בכל העניינים.

(עצתו אמונה שמות תשפ"ה)

שיחות ורעיונות

אף שהיה ידוע שרבי נתן ז"ל הוא לב נשבר ושפל וענו, אף על פי כן היה תמיד בפנים שחוקות, וצהלו היה על פניו ומקבל כל האדם בסבר פנים יפות אף השונאים שלו, ופניו היה תמיד מאירות באדמימות גדול עד שמי שהסתפל על פניו היה לו הרהור תשובה.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י"ט) צריך לזכור את הפנים שיוכל כל אחד לראות בפניו שלו כמו במראה, עד אשר בלא תוכחה ובלא מוסר יתחרט חכרו תכף על מעשיו רק ממה ששייבט בפנים שלו, כי על ידי שייבט במראה איך פניו משקע בחשך וכו'.

ורבנו גם אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ג) אם התלמיד יש לו פנים היינו בחינת "אנפין נהורין" בחינת מראה מלטשת אזי יכול לקבל פנים, לקבל אור פני הרב ואזי ראוי שהרב יתראה עצמו בתוך פני התלמיד המקבל פניו כמו בכל מראה מלטשת שכל העומד כנגדה רואה את עצמו בתוך המראה וכו'.

(אמרי מוהר"א, חלק א', סימן מ"ו)

תרנו.

אחר-כך על הדרך בנסיעתו לעיר נאוריתש בהיותו יושב על העגלה אמר: "יש לאל ידי להחזיר כל העולם פלו למוטב ולא בלבד אנשים פשוטים, אלא אפילו צדיקים ואנשים גדולים - אני יכול להחזירם למוטב, כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב, ולא מבעיא ישראל קדושים, אלא כל האמות העולם כולם, אני יכול להחזירם להשם יתברך. והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל, אף די לעבד להיות פרבו".

תרנה.

ואמר: "אותי צריכים כל העולם. לא מבעיא אתם, כי אתם יודעים בעצמכם, איך אתם צריכים אותי, אלא אפילו כל הצדיקים צריכים אותי, כי גם הם צריכים להחזיר אותם למוטב, אף די לעבד להיות פרבו".

אחר-כך שאל רבנו ז"ל את רבי שמואל: "האם ישנת הלילה?" והשיב לו: "הן". ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "איך ישנתי אני, ואיך ישנת אתה; אני ישנתי בענן אטר יד; הינו שבשעת שנה שלו היה עוסק בענן אטר יד. והזכיר אז מענן שבט בנימין, שנאמר בהם, שהיה בהם שבע מאות איש אטר יד ימינו.

תרנו.

והגיע רבנו ז"ל לעיר נאוריתש ורצה לנסע להלן יותר, אף מאת ה' היתה זאת, שנתעכב שם בימי הפורים בבית הרב ד"ש, שהיה מחתנו קצת.

תרנו.

אחר פורים: נסע רבנו ז"ל מעיר נאוריתש לעיר אוסטר'הא. וגם בדרך זו ראו אצל רבנו ז"ל נפלאות, עניינים יוצאים מן הכלל, והרב לא נכתב בזמנו, על-כן במשך השנים נשפח, וחבל על דאבדיו.

אחד מהספורים שספר רבי שמואל מטעפליק היה: פעם אחת לנו בבית מלון אחד, ששם היו אורחים רבים מפמה וכמה עירות, כי שם היה מקום המסחר מפל אשר יוצא מהיערות הגדולים אשר שם: דהינו עצים גדולים וקרחים, גלגלים לעגלות וזפת וכדומה.

ובזמן החורף, כשהלילות ארוכים, ישבו סוחרים רבים סביב השלחן הגדול, שעמד שם באמצע הבית, ודברו זה עם זה במסחריהם בדרך הסוחרים.

ורבנו ז"ל ישב ביניהם והרכיב את דבריו גם כן באמצעות דבריהם ובפרטי מספרי הסכומים של קניניהם ושמות האדונים ששקרו עמקם ודבר רבנו ז"ל בבקיאות כזו, כמו מי שנמצא כבר ביניהם מזמן.

ורבי שמואל הנ"ל עמד מהצד ושמע הכל ונשתומם ונתפלא מאד בשמעו ובהביטו כל זה, ויותר מהפל התפלא, שאף אחד מפל הסוחרים לא שאל אותו, מי הוא ומאיזה מקום הוא, שבקי פליך בפרטי מסחריהם.

ואחר-כך בערך שעה או שעתים נתפרדו הסוחרים כל אחד למקומו, שהלכו לישן שם, ולא נשאר אצל השלחן רק רבנו ז"ל ועוד אחד מהסוחרים, שעדן נתעכב בישיבתו אצל השלחן. וזה הסוחר התחיל להביט על רבנו ז"ל. ואמר לרבנו ז"ל: "אתם מכרים לי מאד!" (איר וענט מיר אביסל קענטליך). והשיב לו רבנו ז"ל: "אתם סוברים שאני פלוני זה?" והזכיר לו שם הפלוני, שחשב הסוחר. וכאשר ראה, שעדן לא נודע לו מי הוא, אז אמר שנית: "אני יודע כבר!" (איך ווייס שוין). והשיב לו רבנו ז"ל עוד פעם: "אתם סוברים, שאני פלוני זה?" והזכיר לו שם הפלוני, שחשב הסוחר. וכו' רבנו ז"ל לדעתו מה שחשב. והסוחר פאשר ראה, שלא מצא מבקשו, על-כן הלך לו.

ואחר כך יצא רבנו ז"ל משם ונסע, וה' יודע פונתו מה היה לו שם. וספר רבי שמואל הנ"ל, שעקר פליאתו היתה, שאדם רואה, שמכונים אל דעתו מה שחושב פעמים, מדוע לא שאל את רבנו ז"ל, מי אתם המכונים כל כך אל דעתי ואל מחשבותי וכפי בפרטי פרטיות המסחרים.

ההרשמה למיטות באומאן לקראת ראש השנה

תשפ"ו נפתחה

עיני כולנו צופיות לקראת הנסיעה לאומאן לרבנו הקדוש לראש השנה תשפ"ו הבא עלינו לטובה, כפי שרבינו אמר: "בשעה שאתם חוזרים במוצאי ראש השנה, אני כבר מניח את אוזני לשמוע את נסיעתכם לקראת ראש השנה הבא", ועוד אמר רבינו: "לא רק אתם תלויים בראש השנה שלי, אלא כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי".
ואף שאנחנו עדיין בעיצומם של ימות החורף, בכל זאת יש לשים לב שהימים זזים ונוסעים, וזה מזכיר לנו שבראש ובראשונה יש להתפלל להש"ת שנוכה להיות אצל רבינו בראש השנה, בלי תפילה שום דבר לא עובד, אפשר לעשות אלפי תוכניות, אבל אם חסרה התפילה, אין כלום.

כמו כן הגיע הזמן להסתדר עם אכסניה, היכן לאכול ולישון בימי ראש השנה, כי מי שרוצה להיות יחד עם אנשי שלומינו בבניין של ראש הישיבה שליט"א, ושיהיה הכל מסודר על צד היותר טוב, חייב כבר עכשיו לסדר את עצמו ולעקוב אחר העידוכנים אודות ההרשמה בנוגע ללינה באומאן, בכדי שנוכה להיות יחד בנעימות עם אנשי שלומינו אשר חיים עם רבינו, עם מוהרא"ש, וכך נוכל יחד להתפלל וללמוד ולשמוע שיחות ושיעורים ולסעוד יחד עם ראש הישיבה שליט"א.

השנה יחול יום ראש השנה ביום שני בלילה, ולכן כל הבניין יהיה מוכן בעז"ה כבר מלפני שבת, כי מארה"ב זה כמעט בלתי אפשרי לצאת אחרי שבת.
דבר מעניין שיש השנה בבניין באומאן, שבכל ימות החורף מחממים את הבניין בחימום, כדי שהמים לא יוקפאו בצניורות, כי העצה האחרת לרוקן את כל המים מהצניורות היא פעולה מאוד יקרה בבניין כזה גדול, והיות שיש קור עז בתקופה זו באוקראינה לכן ההוצאות של החימום גברו במקצת.

כל אלו שרוצים להתאגד יחד ולהזמין חדר ביחד, עליהם להתקשר לגבאים בכל אתר ואתר ולהירשם עד ראש חודש אדר הבא עלינו לטובה.
להלן המחירים למיטות לראש השנה תשפ"ו: קומה ראשונה – 1300 דולר למיטה. קומה שנייה – 1200 דולר למיטה. קומה שלישית – 900 דולר למיטה. קומה רביעית – 800 דולר למיטה.

המחיר הוא למיטה, אף אם במיטה לן רק ילד [הילדים ישנו על המיטה העליונה שבמיטות הקומותיים], אב שלוקח את בנו הקטן עמו במיטתו, יוסיף עליו רק סך של מאה דולר, ואב שקונה מיטה עבור ילדו, יכול להכניס באותה מיטה עוד ילד ללא תוספת תשלום.
המחיר כולל: מטה, כל הארוחות והסעודות, כניסה למקווה, לכל הימים שישוהו באומאן סביב ימי ראש השנה, ובמילים אחרות: רק מי ששילם עבור מיטה, יוכל לאכול את הסעודות בבניין ויהיה לו זכות להשתמש במקווה.

כנכתב לעיל, ההרשמה היא עד ר"ח אדר, והתשלום יהיה עד ראש חודש סיון הבעל"ט, אנא קחו את התאריך הזה ברצינות יתירה, כי אחר ראש חודש סיון ימכרו המיטות שלא שולמו, לכל מי שמגיע עם מלא הסכום להירשם. כמו כן, כל אלו שצריכים השנה עוד מיטה כי מביאים עוד ילד שגדל, יקבלו את המיטות שלא שולמו עד ראש חודש סיון, וכן מי שנרשם אך לא שילם, יאבד את החזקה.
על כל הערה והארה, או כל מי שרוצה לזכות לעמוד לעזר לסיוע לראש השנה של רבינו, בפרט מי שביכולתו לסיע בבניין באומאן בשבוע של ראש השנה, יצור קשר עם הגבאים בכל אתר ואתר, וכל הקודם זכה.

להלן רשימת הגבאים אודות בניין היכל הקודש באומאן: מו"ה מרדכי ראזנבערגער – 845-825-3550 מו"ה יחזקאל סאמעט – 347-452-1936 בארץ ישראל – מו"ה יצחק שמואל פרענקל שליט"א – 054-8456150 בלונדון אצל מו"ה שמחה בלאק – 07388582855

רבינו אמר: ראש השנה שלי עולה על הכל איש בל יעדר.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30 הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	

בשורה משמחת לתושבי בית שמש רמה ד בעזשהיי"ת נפתח בית מדרש ברחוב נהרדעא 24
זמני התפילות
מנחה וקבלת שבת 10 דק לפני השקיעה
שחרית 9:15 קידושא רבה אחרי התפילה
מנחה וסעודה שלישית 20 דק לפני השקיעה
"מספיק אר פנחמס יחד, אלא יוכלו אר אלוס"

סימן טוב ומזל טוב
מו"ה אהרן יצחק אפעלדארפער הי"ו קרית ברסלב
לשמחת הבר מצוה של בנו למזל טוב
הבחור אשר אנשיל נ"ו
מו"ה יואל הכהן ראזענבערג הי"ו קרית יואל
לשמחת החתונה של בתו עב"ג למזל טוב
מו"ה אלימלך שארף שליט"א יבנאל
להולדת הבת למזל טוב
מו"ה שמעון עוזר מיטעלמאן הי"ו מאנסי
להולדת הבן למזל טוב
מו"ה וואלווי שטערן הי"ו סטעטן איילענד
להולדת הבת למזל טוב
מו"ה שמואל זיינוויל גרינבוים הי"ו לעיקוואד
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה שמואל גליקמאן הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב
מו"ה יעקב לעזער שליט"א קרית ברסלב
לשמחת החלאקה של בנו בנימין ביינוש למזל טוב
מו"ה יעקב הלל פארקאש הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה של בנו שלום למזל טוב